

ско то тѣло въспріяты тѣ за имято Христово раны. Почитаемъ останки тѣ, кои то сж ся посветили отъ исповѣданіе то Господне. Почитаемъ въ прѣсть тж сѣмена та на вѣчность тж. Почитаемъ тѣло то, кое то мя наставлява да обычамъ Господа, кое то мя научыва, да ся не боиж да умрж за Господа.

Св. Василій Великій, на тыя псаломскы словеса: *Честна прѣдъ Господемъ смерть преподобныхъ его*, така говори: Кога то нѣкой Іудейскы умираше, тѣло то му бѣше отвратително: а кога то сега за Христа смърть ся случи, честны сж моци тѣ на святыи тѣ му. Напрѣдъ бѣше заповѣдано на священници тѣ и на Назореитѣ, да ся не допиратъ до мъртвы тѣ тѣлеса, за да ся не осквернятъ; [Числ. гл. 6] а сега кой то ся приближава при кости тѣ мжченическы, получава нѣщо участіе отъ святыиѣ.

Лакъ той Василій Великій въ слово то на 40-тѣ Мжченици, заради моци тѣ имъ, кои то сж были разнесены по всичкж тж онжж странѣ, така говори: Тѣи сж, кои то всичкж тж нашѣ странѣ управлять, и сж като стѣлпове и забраны противъ непріятелскы тѣ нападанія.

Св. Григорій Назіанзинъ, въ прѣво то слово като обличыва Іуліана отстѣпника, говори: Идолы тѣ почиташь, а не жьртвы тѣ, что сж за Христа закланы; на кои то и тѣлеса та самы могутъ, както и свята та имъ душа, или съсърдцѣ были оны похващаны, или почитаемы: Нѣ